

Peter Sørensen fortæller om sin ferie med hestevogn gennem Lüneburger Heide. Endelig lykkedes det sidste år at realisere en feriedrøm, som vi har haft, siden vi af helbredsmæssige grunde holdt op med at ride og i stedet begyndte at køre med ponyer. Vi ville tage en tur gennem Lüneburger Heide med hestevogn. Vi allierede os med nogle af vores venner, et ægtepar, som bor i Handeloh, en lille landsby i nordkanten af heden. Vores venner, Sigrid og Thomas, interesserer sig også os for at køre med hestevogn. De har et spand polske ponyer og en gammel jagtvogn, som han har restaureret.

Vi aftalte altså alle fire at tage en tur på 3 dage fra Handeloh til Celle med to overnatninger undervejs. Da ingen af os er særligt begejstrede for campingferie, arrangerede vi det på den måde, at vi kunne overnatte på kroer eller gæstgiverier, hvor der også var opstaldningsmulighed for ponyerne.

1. feriedag (tirsdag)

Da vi ikke ønskede at køre selv, foregik rejsen fra Odense til Handeloh med toget. Vi tog altså fra Odense tirsdag formiddag og skulle efter planen skifte i Kolding, Padborg, Hamborg og Buchholz. Desværre var toget fra København forsinket, så vi nåede ikke vores tog i Kolding. Her må jeg indrømme, at DSB's service var helt i top. De samlede alle, der skulle sydpå og sendte os med en taxa til Flensborg, så vor forsinkelse næsten blev indhentet. Den videre togrejse forløb uden nævneværdige oplevelser. Vi ankom til Handeloh sidst på eftermiddagen.

2. feriedag (onsdag)

Straks om morgenen gik vi over til stalden, pudsede ponyerne, spændte for og drog af sted.

Som allerede nævnt ligger Handeloh i kanten af Lüneburger Heide, men ikke kun i kanten af heden, den ligger faktisk lige i udkanten af den store naturpark, der bærer det samme navn. I denne naturpark er bilkørsel kun tilladt i meget begrænset omfang på ganske enkelte veje. Dog havde det engelske militær nogle meget store øvelsesområder i parken. Disse områder er i almindelighed åbne for turister, blot de ikke kører i bil. Fodgængere, ryttere og kørsel med hestevogn er tilladt. Cykling kan ikke anbefales, da vejene er sandveje, som er temmelig bløde.

Det var altså i dette store område af næsten uberørt natur, vi kørte ind denne onsdag formiddag. Der var næsten ikke et menneske at se, kun nogle enkelte fårehyrder, der græssede deres flokke af Heidschnucken – den lokale fårerace – som er meget nøjsom. Disse fåreflokke holdes af parken for at hindre, at heden vokser til med skov.

Det er et meget afvekslende landskab, som skifter mellem åbne, bakkede hedestrækninger, bevokset med lyng, som på denne årstid netop er begyndt at blomstre, enkelte enebærbuske og områder med fyrretræer.

Første stop på vejen er den lille hedelandsby Wilsede, hvor vi spiste frokost. Efter frokost og et kort hvil gik turen videre. Vi ændrede retning og kørte vestpå mod vort næste mål, som er den lille landsby Barrl, der ligger i naturparkens vestlige udkant. Eftermiddagen forløb uden nævneværdige begivenheder. Vi nød blot turen gennem det pragtfulde landskab. Sidst på eftermiddagen nåede vi frem til vort hotel, hvor vi opstaldede ponyerne.

Vi tilbragte en hyggelig aften i landsbyens kro og gik tidligt til ro.

3. feriedag (torsdag)

Om morgenen fik vi en madpakke på kroen, da den rute, vi havde valgt for den pågældende dag, ikke førte os gennem nogle landsbyer.

Vi drog af sted med retning mod sydøst, idet vi benyttede et rimeligt nøjagtigt kort. Men alligevel kom vi galt af sted. Området, vi kørte igennem, blev benyttet som øvelsesområde af engelske kampvogne. Kampvognene havde gennemløjet terrænet, så det var komplet umuligt at genkende de veje, som var tegnet ind på vores kort. Resultatet var da også, at vi for vild. Hen på eftermiddagen nåede vi frem til en asfalteret vej, som vi ikke kunne finde på kortet. Det viste sig senere, at vejen var lavet efter kortets udgivelse. Vi vidste nu overhovedet ikke, hvor vi var, og hvordan vi skulle komme videre. Efter en stund kom en engelsk jeep imod os. Det lykkedes os at stoppe den, og på sit bedste skoleengelsk forsøgte Thomas at spørge om vej. Føreren grinede, og med en udpræget bayersk accent forklarede han os, hvor vi var, og i hvilken retning vi skulle køre videre. Vi fortsatte altså turen gennem det pragtfulde landskab. Hen imod aften nåede vi målet for dagens etape, et gæstgiveri i udkanten af Bispingen – en by der ligger uden for naturparken, men stadig i det område, man betegner som Lüneburger Heide.

4. feriedag (fredag)

Dagens etape skulle føre os fra Bispingen til Celle. Strækningen ligger uden for naturparken, men fører igennem det område, man kalder Südheide – et hedelandskab med almindelig bebyggelse og almindelige regler for færdsel og udnyttelse af landskabet. Alligevel er det et naturskønt område, hvor bebyggelserne ligger spredt på den fattige hedejord.

Vor rute førte os forbi Bergen. Byen er mest kendt som Bergen-Belsen – navnet på en stor koncentrationlejr i tiden 1941-1945. På det tidligere lejrområde er der i dag indrettet en stor mindepark. Vores vej førte dog ikke der forbi, men vi gjorde holdt ved en engelsk krigskirkegård, der er beliggende direkte ved hovedvejen B3. Det var en gribende oplevelse at besøge denne kirkegård – en oplevelse, der kan sidestilles med et besøg på de belgiske slagmarker fra 1. verdenskrig.

Sidst på dagen ankom vi til en gård i udkanten af Celle, hvor ponyerne skulle opstaldes for natten.

De blev næste dag hentet af nogle af Thomas's venner, som med en hestetransporter og en trailer bragte ponyer og vogn tilbage til Handeloh.

Vi begav os ind til byen og blev indkvarteret på vort hotel, hvor vi skulle blive til søndag.

5. feriedag (lørdag)

Dagen tilbragte vi som ganske almindelige turister i Celle, som er en skøn gammel by. Vi besøgte bl.a. slottet, hvor den danske dronning Caroline Amalie boede, efter at hun var blevet landsforvist på grund af sit forhold til Struense.

6. feriedag (søndag)

Denne dag var årsagen til, at vi havde valgt Celle som målet for vor tur, idet Niedersachsens statsstutteri på denne dag afholdt sin årlige hingsteparade. Hingsteparaden er en storstilet opvisning, hvor stutteriets hingste vises i en lang række forskellige numre under rytter og foran vogn. Programmet omfatter bl.a.:

unge hingste under rytter

springkvadrille

tunge arbejdsvogne

4-, 6- og 10-spand foran gamle kareter

ungarsk post

dressurkvadrille med 24 hingste

romerske stridsvogne med 4 hingste

Inden forestillingen havde vi efter aftale truffet et andet ægtepar fra vores vennekreds, og efter paraden kørte vi alle seks sammen tilbage til Handeløh – en tur som med hestevogn havde taget tre dage, men med bil kun tog ca. halvanden time. Næste dag gik turen tilbage til Danmark efter en pragtfuld, oplevelsesrig og samtidig afslappende ferie.